

PO SPALIO VÉLIAVA

1956 m.
birželio mėn.
24 d.
SEKMADIENIS
Nr. 50 (1482)

LIEUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS Kaina 15 kp.

Tavo vieta
gyvenime

Šiais metais mūsų rajono vidurines mokyklas baigia virš 150 abiturientų, jų tarpe ir tu, brangus drauge. Beabejoj, pradėdami savarankišką gyvenimą, tau kyla klausimas: kur eiti, kad alnešit kuo didžiausią naudą liaudžiai?

Praeitame mūsų laikrašcio numeryje buvo patalpinta nuotrauka. Tai — Rokiškio III vidurinės mokyklos abiturientai, pareiškę norą vykti su komjaunimo keltalapiu į Pavlodaro aliuminijaus kombinato statybą.

Daugelis iš jūsų, brangūs abiturientai, baigę vidurines mokyklas, grįšite darbu į gimtuosius kolūtkius, dirbsite rajono pramonės įmonėse. Taip, čia jūs labiausiai reikalingi! Čia jūs įsigysite specialybes, neatliūkdamit nuo gamybos galėsite baigti ir aukštąjį mokslą.

Tačiau yra ir tokių, kurie iš paskulintosios stengiasi patekti į aukštąją mokyklą, o nepavykus, jaučiasi baisliausiai nelaimingi, lyg jiems gyvenime nebūtų vietos. Tokie, iš tikrųjų, nedaug pasieks.

Kiekvieno jaunuolio geriausi palydovai gyvenime yra atkaklumas, stekiantis iškso, išivermė, drąsa. Sunkumai ir kliūtys kelyje tik ivirčtau užgrūdina valią ir nulemia pergale. Juk mūsų laimė nepriklauso nuo to, kur mes dirbame, bet kaip dirbame.

Jūsų laukta dideli darbai. Naujajame penkmetyje tarybiniai žmonės toliau puoš ir turtingina savo Tėvynę. Partijos ir vyriausybės šaukimas, jeigu tu, jaunuoli, esi tvirtos valios, ryžtingas, nesibijai sunkumų, duoda tau geriausią kelią gyvenime.

Jonas Kavoliūnas dirba gyvulininkystėje jau penkeri metai. Viskuo jam teko būti — ir plemeniu, iš šėriku, ir net melžėju. Ir šiemet Liudo Girso vardo kolūtkio nariai patikėjo jam visuomeninių gyvulių ganymą. Prasidėjus ganykliniam laikotarpiui, išginė Kavoliūnas 73 kolūtkio karves į pūdymus, į pilką, kaip delnas, kalną. Karvės per dieną laižo pliką žemę ir vakare alkanos grįžta į tvartą. Todėl ir nenuostabu, kad per dieną karvė vos 1 kg pieno leduoda.

Piemuo suprato, kad taip ganant nėra ko laukti daugiau pieno. Pasakė apie tai valdybai. Kolūtkio pirmininkas J. Povilonis prižadėjo sutvarkyti šį reikalą.

Dabar beveik visos melžiamos karvės ršamos dobituose. Likusias gano Jonas Kavoliūnas. Ir ganykla dabar kur kas geresnė — nebe pilkas pūdymas, o krūmokšniais apaugustos pievos. Žinoma, kad, iš pagrindų pertvarkius gyvulių ganymą, pakilio ir karvių produktyvumas.

Atsitikimas su Jonu Kavoliūnu aktyvadžiai kalba apie tai, kad kolūtkių valdybos turi nuolat domėtis piemenų darbu, pasitariti su jais. Juk ne paslaptis, kad ganyklinio laikotarpio pradžioje drg. Kavoliūnas, atlikdamas ne tik piemens, bet ir melžėjo pareigas, buvo perkrautas darbais ir prie geriausių norų negalėjo pagerinti karvių ganymą.

Daugumoje rajono kolūtkių pradėtas gyvulių ganymas išsanti. Kai kur visas karvių priežiūros bei melžimo darbas paliktas melžėjoms. Eilėje kolūtkių ršamoms karvėms priežiūrėti išskirti nuolatiniai žmonės. Nuolatiniai piemenys turi prisiminti, kad nuo to,

kaip jie priežiūrės karves, priklauso socialistinių isipareigojimų, prislmtų lenktyniaujant su Baltarusijos žemdirbiais, įvykdymas, nuolatinis karvių produktyvumo kėlimas. Ganykliniu laikotarpiu piemuo vaidina labai svarbų ir atsakingą vaidmenį.

Tai gerai suprato „Ragelių“ kolūtkio piemuo Vladas Braželis. „Už taiką“ kolūtkio gyvulius priežiūrintis Liudvikas Matukas ir eilė kitų. Savo nuolatinio rūpinimusi visuomeniniais gyvuliais jie kartu su kitais gyvulininkystės darbuotojais sėkmingai kovoja už gyvulių produktyvumo kėlimą, nesigaili jėgų pamėgiam darbu. Iš jų pavyzdžio turi mokytis kitų kolūtkių piemenys.

Kolūtkių valdybos turi nuolat rūpintis piemenų builimi, suteikti jiems palankias darbo ir poilsio sąlygas. Negalima pamiršti ir materialinių paskatinimo priemonių. Reikia, kad piemuo būtų suinteresuotas savo darbu. Labai teisinga būtų taikyti piemenims atlyginimą nuo gautos produkcijos. Tuomet jie būtų suinteresuoti nuolat kelti karvių produktyvumą. Deja, daugumoje rajono kolūtkių, kaip pavyzdžiui, Liudo Girso vardo, Salomėjos Nėries vardo ir kituose, piemenys gauna pastovų atlyginimą. Gi karvių produktyvumas minėtuose kolūtkiuose labai žemas.

Kolūtkių piemenys! Ne-nuilstamai kovokite už gyvulių produktyvumo kėlimą, vystykite tarpusavio socialistinį lenktyniavimą, stekite, kad partijos uždaviniai žemės ūkiui būtų įgyvendinti pirma laiku! Tai — pirmaitė jūsų pareigai!

PASIRAŠYTI TARYBŲ SAJUNGOS — JUGOSLAVIJOS DOKUMENTAI

Birželio 20 d. Didžiausiuose Kremliaus Rūmuose nuoširdumo ir draugystės aplinkoje buvo pasirašytas Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos ir Jugoslavijos Federatyvinės Liaudies Respublikos vyriausybės Bendras pareišktimas. Bendrą pareišktimą Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Vyriausybės vardu pasirašė N. A. Bulganinas, Jugoslavijos Federatyvinės Liaudies Respublikos Vyriausybės vardu — J. Broz-Tito.

Taip pat buvo pasirašyta Deklaracija apie Jugoslavijos Komunistų sąjungos ir Tarybų Są-

jungos Komunistų partijos santykius. Deklaraciją pasirašė Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Pirmasis Sekretorius N. S. Chruščiovas ir Jugoslavijos Komunistų sąjungos Generalinis Sekretorius J. Broz-Tito.

Pasirašant Tarybų Sąjungos — Jugoslavijos dokumentus nuo Tarybų Sąjungos dalyvavo L. M. Kaganovičius, G. M. Malenkovas, A. I. Mikojanas, V. M. Molotovas, M. G. Pervuchinas, M. Z. Saburovas, K. J. Vorosilovas, G. K. Žurkovas, L. I. Brežnevas, N. A. Muchitdinovas, J. A. Furceva, N.

M. Švernikas ir kiti.

Nuo Jugoslavijos pasirašant Tarybų Sąjungos — Jugoslavijos dokumentus dalyvavo: Sąjunginės Vykdomosios večės Pirmininko pavaduotojas Edvardas Kardelis, Valstybės sekretorius užsienio reikalams Koča Popovičius, Sąjunginės Vykdomosios večės narys Mijalko Todorovičius, Chorvatijos Liaudies Respublikos Vykdomosios večės Pirmininkas Jakovas Blaževičius ir kiti Jugoslavijos vyriausybės delegacijos nariai.

(TASS—ELTA)

Jugoslavijos Federatyvinės Liaudies Respublikos Prezidentas J. Broz-Tito, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Narys, TSKP CK Pirmasis Sekretorius N. S. Chruščiovas, TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko Pirmasis Pavaduotojas A. I. Mikojanas ir juos lydintieji asmenys aplankė Stavropolio krašto Novoaleksandrovsko rajono Grigoripolsko stanicijoje esantį Stalino vardo kolūtkį.

Nuotraukoje: kolūtkiečiai sveikina svečius. V. Savostjanovo (TASS) nuotrauka.

Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje į pagalbą kaimo statybininkams

VŽŪP gyvulininkystės fermų skyriuje atidaryta nauja demonstravimo salė, kurioje rodomas priešakinis patyrimas statant gyvulininkystės patalpas. Čia eksponuojami tvartų, silos įrenginių maketai, vietinių statybinų medžiagų pavyzdžiai, o taip pat įvairių pastatų tipiniai projektai ir sąmatos.

Daugelį statybininkų domina esanti parodoje ketureilė karvidė. Demonstravimo salėje parodytas jos išardomas maketas, leidžiantis susipažinti su pastato detalėmis, su įrengimais gyvulių priežiūros darbams mechanizuoti.

Valstybinio kaimo statybos projektavimo Instituto Kijevo skyrius pateikė tipinio statinio maketą iš gelžbetonio santvarų. Iš jų galima per trumpą laiką surinkti ketureilės karvidės ir grūdų sandėlius.

Statinys iš tokių santvarų kainuoja 30 procentų pigiau, negu iš įprastinių medžiagų, statyba žymiai paspartinama. Naujovė yra kilnojamas melžimo aparatas, skirtas šimtui karvių. Lankytojai supažindinami su metodais, kaip naudoti statyboms medžius ir medžio drožles. Salėje demonstruojama apie 60 tipinių gyvulininkystės pastatų projektų su sąmatomis. Visus juos galima gauti VŽŪP Knygos rūmuose. (TASS—ELTA).

30 — tūkstantininkas

Kauno Politechnikos Instituto politinės ekonomijos dėstytojas Antanas Kaluzevičius, baigęs kolūtkių pirmininkų kursus, 1955 metais rugsėjo mėnesį atvyko į Rietavo rajono „Pažangos kelio“ kolūtkį.

Nekokį palikimą rado naujasis kolūtkio pirmininkas. Buvęs pirmininkas kolūkyje blogai šeiminkavo, nesiklausė kolūtkiečių nuomonės, nesirėmė aktyvu. Kolūkyje buvo pašlijusi darbo drausmė. Grūdinių bei pašarinių kultūrų derlius žemas. Jau rudenį gyvulliams stokojo pašarų.

Pirmausia naujasis pirmininkas apsilankė kiekvieno kolūtkiečio šeimoje, kalbėjosi su žmonėmis, domėjosi, kaip jie gyvena, ko pageidauja. Pamažu apie naująjį pirmininką būrėsi geriausiai kolūtkio žmonės. Anksčiau dirbęs klubo-skaltyklos vedėju

komunistas Rožnys buvo paskirtas laukininkystės brigados brigadininku. Buvo pertvarkyti ir gyvulininkystės darbuotojų kadrai, pradėtas taikyti materialinio paskatinimo priemonės.

Dabar „Pažangos kelio“ kolūkyje nebėra nė vieno darbingo kolūtkiečio, kuris nedalyvautų kolūtkinėje gamyboje. Prasidėjus šio pavasario sėjai, drg. Kaluzevičius rūpinosi tuo, kaip geriau suderinti laukininkystės ir traktorinės brigadų darbą. Penktosios Rietavo MTS traktorinės brigados traktorininkams buvo sudarytos geros darbo ir buitinės sąlygos. Pats pirmininkas sėjos metu jau nuo šeštos valandos ryto vykdavo į brigadas.

Kolūkyje buvo gerai atlikta dauglamečių žolių, grūdinių ir ankštinių kultūrų bei

linų sėja. Šios kultūros pasėtos trimis savaitėmis greičiau, negu pernai, kada pavasario sėja užsitęsė net iki birželio mėnesio vidurio. Šiuo metu sodinamos bulvės. Šiemet pasėta 110 ha grūdinių kultūrų ir 20 ha linų daugiau, negu pernai. Pirmą kartą sėklai buvo sėjami vikiai, pasėta 15 ha vienamečių žolių, kurių žaliolį masė bus panaudota papildomai melžiamoms karvėms šerti vasarą. Beveik pusantro karto išplečiami kukurūzų pasėliai. Kolūtkiečiai su pasitikėjimu žiūri į ateitį. Jie yra pasiryžę kolūtkio penkmečio planą pagal pagrindinius gamybos rodiklius įvykdyti jau 1957 metais.

A. Monkevičius
„Eltos“ koresp.
Rietavo rajonas

Dirbti reikia dar geriau

Rajono kolūkių ir tarybinio ūkio melžėjų pasitarimas

Neseniai Rokiškio kultūros namuose įvyko rajono kolūkių ir tarybinio ūkio melžėjų gamybinis pasitarimas. Čia susirinko daugiau kaip 100 melžėjų. Visos jos atvyko su viena mintimi — pasidalyti vertinga darbo patirtimi, išskirti darbe pasitaikančius trūkumus, dirbti dar geriau.

Reikia pasakyti, kad praeitais metais rajono kolūkiuose vidutiniškas pieno primelžimas iš kiekvienos karvės vos prašoko 900 kg. Kai kurie kolūkiškai nepakankamai apsirūpino pašarais, buvo prileidžiamas karvių bergždumas. Šiais metais, mūsų respublikai įsijungus į socialistinį lenktynavimą su broliškąja Baltarusijos TSR, o mūsų žemės ūkio darbuotojams — su Obelių ir Pandėlio rajonų žemdirbiais, vystant gyvulininkystę jau žengtas lemiamas žingsnis pirmyn. Eilė rajono kolūkių pasiekė nemažus karvių produktyvumo rezultatus. Nuo spalio 1 dienos iki š. m. birželio 15 d. Karolio Požėlos vardo kolūkyje vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžta po 698 kg pieno. Gerai padirbėjo melžėjos „Tikruoju keliu“, „Vyturio“, „Lenino keliu“, „Aušros“ ir eilėje kitų kolūkių, kur iš kiekvienos karvės iki birželio 15 d. primelžta po 550—617 kg pieno.

Dar geresnių rezultatų pasiekė atskiros melžėjos. Štai Karolio Požėlos vardo kolūkio karvių melžėja drg. Kostė Skavičiūtė šiais metais iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžė 942 kg pieno. „Lenino keliu“ kolūkio geriausia melžėja drg. Irena Kristukaitė iš 10 jau priskirtų karvių vidutiniškai iš kiekvienos gavo 846 kg pieno. Nepriekaištingai dirba drg. Olga Aleinikovaitė („Pergalės“ kolūkis), Vanda Ruželytė („Tikruoju keliu“ kolūkis), Paulė Masalskienė („Už taiką“ kolūkis) ir daugelis kitų.

Tačiau šiame darbe dar vis yra prileidžiami trūkumai. Karvės genamos į masyvines ir nuallintas ganyklas, nereguliariai girdomos, pažeidžiamas melžimo ir šėrimo grafikas. Rimtai šiuo klausimu turi susirūpinti Liudo Geros, Salomėjos Nėries vardo, „Socializmo keliu“ ir kai kurių kitų kolūkių valdybos.

Aplė tai pasitarime kaip tik ir kalbėjo rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Lekandra. Melžėjos drg. drg. Kristukaitė, Gilytė, Valtiekūnaitė ir kitos papasakojo, kaip jos organizuoja darbą fermose.

Rokiškio MTS vyr. zootechnikas drg. Gimbūtis nurodė, kad kartais melžėjos pro pirštus žiūri į savo darbą, nereikalauja iš kolūkių valdybų būtiniausių reikmenų, prileidžia karvių neišmelžimo faktus, sugadina tešmenis, nesilaiko švaros.

Daug vertingų pasiūlymų melžėjoms davė LKP CK atstovas drg. Eidukas ir LKP Rokiškio rajono komiteto sekretorius drg. Bujanauskas.

Po to, geriausioms melžėjoms drg. drg. Kostei Skavičiūtei (Karolio Požėlos vardo kolūkis) ir Vilei Tuskaitėi („Jaunosios gvardijos“ kolūkis) buvo įteiktos Rokiškio ir Panemunėlio MTS zonų geriausių melžėjų pereinamosios vėliavėlės. Melžėjos drg. drg. Kostė Skavičiūtė, Vilė Tuskaitė, Irena Kristukaitė, Elena Valčiūnaitė, Regina Stočkutė, Olga Aleinikovaitė ir kitos — viso 26 — už atsidavusį darbą apdovanotos patefonais, laikrodžiais ir piniginėmis dovanomis. Melžėjos įsipareigojo dirbti dar geriau ir iš kiekvienos karvės primelžti po 1.500 kg pieno.

B. Vaitkus

Teorija pagrindžiama praktika

Salų žemės ūkio technikumui mokslieiviai dažnai išleistas teorines žinias pagrindžia praktiškai.

Neseniai technikumui III agronomijos kurso mokslieiviai, užbaigę pleninkystės programą, dėstytojai Serbentienė vadovaujant, surengė išvyką į gretimal esančią Salų sviesto gamybos įmonę.

Čia įmonės darbuotoja drg. Tebeliškytė su-

pažindino mokslieivius su lieso sūrio gamybos procesu ir formavimu.

Technologas drg. Blūvas paaiškino mokslieiviams pieno pasterizatoriaus veikimo principą ir sviesto mušimą technologiniu procesu.

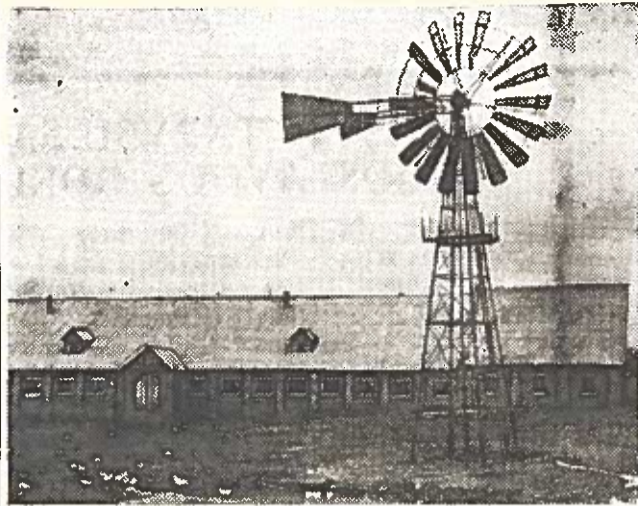
Ši išvyka atnešė nemažą naudą, mokslieiviams ruošiantis pavaros sesijos egzaminams.

Alg. Marozas

KOLŪKIEČIAI ORGANIZUOJA KUKURŪZŲ PRIEŽIŪRĄ

Prasidėjo šienapiūtės darbai

Statybos kolūkiuose

Daugų rajono „Lenino keliu“ kolūkis pasiekė aukštus rodiklius vystant gyvulininkystę. Už pasiektus laimėjimus kolūkiui paskirta partijos rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava. Kiekvienam 100 ha naudmenų kolūkyje tenka po 9 galvijus. Per šešis šių ūkinių metų mėnesius čia gauta kiekvienam 100 ha naudmenų po 8,6 centnerio pieno. Kolūkyje smarkiai vystoma kiaulieninkystė. Šiais metais iš gyvulininkystės numatoma gauti daugiau kaip pusę milijono rublių pajamų. Kiaulienos gamyba, palyginti su 1954—1955 ūkiniais metais, padidės penkis kartus. **U o t r a u k o j e:** nauja 500 vietų kiaulidė „Lenino keliu“ kolūkyje.

L. Meinerto (ELTA) nuotrauka.

TEN, KUR ŽALIEJI KVADRATAI

Po du tris pirmuosius žoles. Atskiri daigai ap- lapellus išleido kukurū- purkščiami heksochlora- zų daigai, kuriuos 12 ha nu ir kitais preparatais, sunaikinančiais žemės plote pasėjo „Šetekšnos“ ūkio kenkėjus. Kukurū- kolūkio II laukininkys- zų laukuose pastatytos tės brigados kolūkiečiai. tarškynės ir baldyklės, Dabar prasidėjo jų prie- kurios apgina jaunus dai- žiūra. Vadovaujant bri- gus nuo varnų ir kitų gadininkui Stasiui Ste- paukščių. niokui, kolūkiečiai pa- Prižiūrint kukurūzus, sėlių plotus dar prieš gerasi dirba jaunosios sudygstant kukurūzams kolūketės Danutė Bim- suakėjo ir apvolavo. baitė, Aldona Viduolytė Kolūkio moterys dabar ir kitos. išpureną tarpueilius, iš- E. Stukas ravi atsirandančias pikt-

ATSAKINGAS

Prasidėjo atsakingas vasaros darbų laikotarpis — šienapiūtė. Suprasdami, kaip svarbi tolesniam visuomeninės gyvulininkystės išvystymui tvirta pašarų bazė, mes šienapiūtėi pasiruošėme iš anksto. Kolūkio kalvis Juozas Gindvilis dar birželio pirmoje pusėje atremontavo 6 šienapiūves. Papildomai dar įsigijome 4. Šienapiūvės aprūpintos atsarginėmis dalimis.

Šiemet turime nušienauti 196 ha dauglamečių žolį ir 224 ha pievų. Tam, kad būtų kur sukrauti šieną ir jį apsaugoti, pasirūpinome daržinių remontu. Mūsų stovybininkai, vadovaujami Juozo Rudoko, jau sutvarkė visas daržines, paruošė pilnai 400 t talpos siloso tranšėją, baigia pastatyti naują pašarų sandėlių. Rokiškio miškų ūkio dirbantieji

padėjo apsirūpinti reikiamu kiekiu žaiginių.

Užvakar pradėjome masinę ankstyvojo siloso gamybą. Kasdieną šiame darbe dalyvauja virš trisdešimt žmonių ir nemažiau 20 arklių. Užplanavome 150 tonų ankstyvojo siloso užraugti per 3 dienas. Dabar jau baigiame. Daug mums padeda su siloso kapokle Panemunėlio MTS mechanizatorius Vytautas Augulis.

Antroje laukininkystės brigadoje, vadovaujant brigadininkui Juozui Šutui, birželio 22 d. buvo pradėtos šienauti dauglamečių žolės. Dabar šis darbas vykdomas ir kilose brigadose.

Rūpindamiesi sudaryti tvirtą pašarų bazę žie-

Primityviai, be apskaičiavimo

Mechanizuokime sunkius darbo procesus gyvulininkystės fermose

Stambus visuomeninis ūkis turi tą privalumą, kad yra visos sąlygos kuo didesniam darbų mechanizavimui. Mechanizacija, pavadavusi rankų darbą, sutaupo laiką, turi didelę reikšmę produkcijos kiekybei bei kokybei ir, juo labiau, ūkio ekonomikai kelti.

Visos sąlygos mechanizuoti sunkaus darbo reikalaujančius procesus yra Rokiškio tarybinio ūkio gyvulininkystės fermose. Prieš kiek laiką tam buvo daroma žygių. Trijuose gyvulininkystės fermų pastatuose buvo įvesti pakabinamieji keltai, pradėtos įrengti automatinės girdyklos. O į tarybinio ūkio centrinę sodybą dar 1954 metais buvo atvežtas pašarų paruošimo kombainas. Deja, kombainą atvežė, pastatė kieme ir... iki šios dienos jis nepanaudojamas. Brangiai kainavęs agregatas baigia rūdyti, jo smulkios detalės — veržlės, įvarai — išsukiojami, ir tarybinio ūkio vadovybė jau kalba apie kombaino nurašymą.

Pačiose gyvulininkystės fermose neveikia vandens siurbiai. Vandens tiekimas girduose, pritaikant iš prūdų, kurie užteršti sruptomis ir paplavomis išplėnės. Nė vienos veikiančios automatinės girdyklos nėra ir kituose tarybinio ūkio skyriuose. „Reikalas liečia lėšas, kurios reikalingos šuliniams iškast“, — aiškina mechanizatorius-inžinierius Butanavičius. Betgi atsiminkime, kad kiekvieną mėnesį kiekvienas skyrius išleidžia po 800—1.000 rublių vandens tiekimui.

Prie fermų dirba akcelinės mašinos, kurios sukamos rankomis. Šių sunkių darbų galėtų pilnai atlikti mažo galios elektromotoras arba arklinis maniežas.

Visa tai aktyviai sako, kad tarybiname ūkyje į fermų mechanizavimą žiūrima visiškai abejingai. Čia dirbama senoviškai, nerentabili, be jokio apskaičiavimo, kokią naudą duotų ūkiui mechanizavimas, kiek susilaupytų darbo jėgos. Aplė tai nepagalvoja nei inžinierius Butanavičius, nei tarybinio ūkio direktorius Zadorožnyj.

U. Griščukas

Nauja siloso tranšėja

250 kubinių metrų talpos nauja siloso tranšėja statoma „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje. 4 žmo-

nių statybinė brigada, kurią vadovauja brigadininkas Jonas Masalskis, dabar vykdo tranšėjos betonavimo darbus.

S. Martinaitis

LAIKOTARPIS

kukurūzų plotus auginama silosui ir žaliajam pašarui. Be ankstyvojo siloso numatome iškukurūzų žaliuosios masės, daržovių lapų bei bulvienujų užraugti dar 450 tonų siloso. Kukurūzų silosas padės mums žymiai pakelti karvių produktyvumą žiemėjimo laikotarpiu. Reikia pasakyti, kad iki šiol mūsų kolūkyje gyvulių produktyvumas labai žemas. Todėl jau dabar dedamos visos pastangos tam, kad pasivytume pirmaujančius rajono kolūkius. O galimybės tam yra, reikia tik jas mokamai išnaudoti.

A. SLIVINSKAITĖ

„Už taiką“ kolūkio žemės ūkio specialistas

Konkursui

S. MACIŪNAS

Obuoliai

Apsakymas

Jau visas mēnuo, kaip Aukštuolis naktīmīs kolūķio sodā saugo. Dienā jī pakeičia Vaitiekūnas. Žymīal žemesnis už Aukštuolī, storokas nenuorama klekvienā vakarā pasitinka senj karīškai īšsītempēs ir, pridējēs rankā prie gerokai aprīntos kepūrēs snapelīo, raportuoja:

— Tamsta Aukštuolī, man būdīnt sode nīeko ypatingo neatsītko.

Sunkīal slēpdamas bodējīmāsi draugo komedija, Aukštuolis atsako:

— Vaitiekūnas galī eiti namo.

Į sodā, kurj saugo Aukštuolis, teturi teisē jēiti tik uodas ir pas kaimynā Samulj gyvenantī jo gīminaitē dvylikametē Birutē. Samulis gyvena nelolī kolūķio sodo. Tai — tylus, romus žmogelīs. Sīlpnas skrandīs neleidžia jam dīrbīi laukīnīnkystēje, ir jīs nuolat krapštosi namīe, remontuodamas ratus. Jo žmona — smarki „plyškē—dīoskē“. Be to, kaip sako kolūķiečiai, „jos galva ant spekulācijas pramuš-

ta“. Kaip tik dėl to kolūķio valdyba apdairiai neleido Samullams sodo saugoti, nors Samulienē ir labai to troško.

Neturėdami vaikų, Samuliat vasarā parsiveždavo iš mtesto Samulienės sesers dukterj Birutę. Su ja Aukštuolis ir susibūčiuliavo. Vakare, kai tik senis užimdavo savo postā, Birutė jau ir atlėkdavo pas jī su visū glėbiu naujlenų. Tai ellėrašīj naujā īsmokusi, tai įdomiā knygā kolūķio skaitykloje gavusi—tuoj prisistatydavo pas Aukštuolī. Klausydamasis mergaitēs, Aukštuolis tarsī naujoje šviesoje pamatydavo visā gyvenīmā ir sunkīal sunkīal atsidusdavo. Kartais jīs šykščīais žodžīais pasakodavo mergaitēi apie savo sūnų, žuvusj Didžiojo Tėvynės karo metu... Līudesys suspausdavo senojo širdj, prisīminus sūnų. Gražīal tas mokējo akordeonu grotī... Praūžē karas, nutīlo akordeonas. Nebylus stovī ant sīptos, voro tīnklu apraizgytas...

Naujas gyvenīmas, už kurj kovojo jo sūnus, nepalīetē Aukštuolio širdies. Abejingai pasitīko senīs tarybinē žemēs reformā. Vēliu kartu su kitais kaimynais padavē parēškīmā jī kolūķj. Stelvartas, prislėgēs se-

nojo krūtīnē, neleido jam gīliu pažvelgtī į gyvenīmā, suprastī jī. Ir tik draugystē su Birute tartum īšjudīno Aukštuolī. Jīs tarsī kitomis akīmīs emē žūrētī jī pasaulj. Gal todēl senīs dar labīu prisīrīšo prie mergaitēs. Neīgtī obuolīais pavaišīndavo.

...Tā vakarā Aukštuolis nesulaukē Birutēs. Neramu buvo širdyje. Senīs svīlino vienā cigaretej po kitos, nekantrīal žvalgēsī per tvorā jī Samulj sodybā.

Ir staiga kažkas pasīrodē tamsoje. Aukštuolio širdīs krūptelējo: Birutē! Bet ne... Tai — Samulienē, kažkā sunkaus nešdama rankoje, kypavo jī sodā...

— Sveikas, Kazimieruk...

— Sveika, sveika, kaimynka...

Kur taip lakstai? — abejingai pasīteiravo Aukštuolis. — Bene manēs, biedno, aplankytt atējai?

— A jau — „biednas“, — nusišalpē Samulienē. — Tokīame sode žmogul su galva galīma gražaus pīnīgēllo susīkrauti.

— Kā darysi, jei dievas man nedavē geros galvos. Bet aš jos ir nenoriu. Iš svetīmo gero sukrautas turtas širdies nepaguodžia.

— Koks čīa svetīmas! Čīa viskas — mūsūl. Bet kā čīa mes... — susīgriebē Samulienē, matomai supratusī, kad paēmē

klaidīngā tonā. — Ačtū, Kazimieruk, kad Birutēlē obuolīais pavaišīni. Sakau, pamylēstu bent kartā už gerā širdj. Sodo, žīnau, nepalīksi, tai jī namus ir nekvlečiu. Tai čīa šīo to atnešiau.

Ir, ilgal nelaukusi, īsdēllojo lapīnēje butelj degīnēs, dešrā, lašīnius, duoną...

Nenuđīlugo vaišēmīs Aukštuolis. Laukē jīs ne Samulienēs su vaišēmīs, bet Birutēs su jos švīesia galvute, su vaīkīškomīs naujlenomīs!

— Kā čīa sumjīslījai, kaimynka... Nīeko aš nepadariau, kad vaišū užsītarnaučiau.

Nors ir spyriavosi Aukštuolis, nors ir purtē galvā, bet dėl „aukštos rugīenos“ nusīleido, īšmetē vienā kitā stīklīukā...

O kitā vakarā Samulienē vėl atsībaladojo. Šj kartā be ilgū jžangų, vos butelj atkīmšusi, paprasē:

— Ar nebūtū galīma, Kazīuk, obuolīukų klek pasīskīntī? Aš jau tau atsīlygīnsīu.

Nīeko neatsakē Aukštuolis. Tik labīu suraukē gauruotus antakīus. Ir kažkodēl prisīminē sūnų, voratīnkīlais apraizgytā akordeonā. „Reīkēs nušīuostrytt voratīnkīlius...“ — pagalvojo. (Nukelta | 4 psī.)

SIENINĖS SPAUDOS SKILTYSE

KODĖL TAIP YRA?

„Naujo gyvenimo“ žemės ūkio artelės kontoroje kabo sienlaikraštis „Į šviesą“. Jo skiltyse turėtų atsispindėti visas kolūķio gyvenimas, kolūķiečių kova už visų žemės ūkio šakų vystymā, už darbo drausmės stiprinimā, aukšto derliaus išauginimā. Sieninėje spaudoje turi būti gvīldenami klausimai apie pasīruošīmā naujo derliaus nuēmīmu, apie tarpkolūķinį socialistinį lenktynīavīmā. Kiekvienas laukīnīnkystēs brigados darbinīkas, gyvulinīnkystēs fermos darbuotojas sienlaikraštyje privalo rastī kuo daugiau vertīngos medžiagos iš darbo pirmūnų patyrtīmo. Tačiau visa to kaip tik ir pasīgendama „Į šviesā“ sienlaikraštyje. Čīa telpa tik vienas straipsnis — „Sėkmingai baīgēme pavasarīo sējā“. Jame bendrais bruožais sumīnēta, kad „Naujo gyvenimo“ kolūķio kolūķiečiai sažīningai dīrbo pravedant pavasarīo sējā. Darbuose pirmavo III-ojī laukīnīnkystēs brigada, vado-

vaujama brigadinīko Džīugelīo. Bet paskuljā pralenkē IV-ojī brigada. Nėra sienlaikraščio īšleidimo datos nei numerīo. Vienu žodžīu, kitais metais tuo pačiu laiku šīs sienlaikraštīs vėl bus galīma īskabīntī.

Kodēl taip yra? Visa bēda tame, kad nėra sienlaikraščio redkolegijos. Jī leidžia pripuolamai vienas ar kitas asmuo. Kolūķio kultūrinū įstalgū darbuotojai Mekšēnaitē ir Sukytē nedalyvauja prie Rokiškio kultūros namų organizuojamuose seminaruose, nekeliā savo dalykinēs kvalīfikācijas.

Nīekuomet nereikīa īškovtt ypatingū temų. Juk visū laimėjīmų pagrindas yra žmogus. Jīs kurīa visas gėrybes. Todēl apie jī ir reikīa rašyti. Nebūtū toks blankus ir anksčiau mīnētas straipsnis, jeigu jame būtū parodytos ne brigados, o jose dīrbē kolūķiečiai, duota kuo daugiau pavidžū ir skaīčū, parodytas sėkmingas tarybinēs tech-

nikos panaudojīmas. Kodēl neparasītī apie pirmūnus Mykolā Raugā, Antanā Kvedarā, kurie turi daugīausīal īšdirbē darbadienū.

Dažnai redkolegijū nariāi nusīkundžia, kad nėra medžiagos. Panašīal bando teisīntīs ir „Į šviesā“ sienlaikraščio leidėjai. Tačiau tai netiesa. Kas domīsī kolūķio gamyba, visada turi pakankamai ir faktų. Birželto 13 d. įvyko IV brigados narių susīrinkīmas. Kolūķiečiai grīežtai kritīkavo brigadinīkā Balj Diržj už sīlpnā vadovīmā gamybā, už girtuoklīavīmā, īškēlē visuomenīno turto grobstymo faktus. Argī visa tai ne medžiaga sienlaikraščīui?

Kolūķio komjaunimo organizacija šīuo klausīmu turi rīmītai susīrūpīntī. Būtīna sudarytt stipriā redakcīnē kolegijā, kurī aktyvīal bendrautū su kolūķiečīais, īsīklausytū jī jų balsā, parodytt visus pasīektus laimėjīmus, aikštēn keltū pasītalkančīus trūkumus.

V. Sabalys

Neleiskite vaikams išdykauti su ugnimi

Praktika rodo, kad vaikų išdykavimas su ugnimi, kaip taisyklē, baīgīasi gaisrais.

Šīuo metu, karštomīs vasaros dienomīs, vaīkai laisvalaikj praleidžia lauke. Jeigu jū laisvalaikīs būna organizuotas ir įdomus, vaīkai nesīstengia īškovtt papildomų pramogų. Tačiau taip nevisada būna. Pasitaiko ir tokių atsitīkimų, jog vaīkai būna paltekami be suaugusūjū dėmesīo ir patrauklū užsīēmīmų. Tatal priverčia juos īškovtt to, kas jīems patinka. Dažnai jīe, susīradę degtukus, sukurtā laužus, uždega degamas medžiagas, pavyzdžiui, šīaudus, šienā arba sausas malkas, ko pasēkoje neretai kyla gaisrai. Taip, pavyzdžiui, 1956 m. gegužēs mėn. 31 d. Mačiekų kaīmo Žlobīškio apylinkēs gyventoja Žūkaskīenē īšėjo pas kaimynē, kambaryje palīkusi 4 metų dukrelē Viktorijā, kurī, likusi viena, susīrado degtukus ir, jējusī jī neįrengtā dar gyvenamo namo pusē, kur buvo padēta truputīs šīaudų, juos už-

degē. Viso to pasēkoje sudegē namas ir apdegē patī mergaitē.

Kad gaisrai kyla nuo vaikų išdykavimo su ugnimi, kaltī tėvai. Vaīkų elgesys nuo jū labai daug priklauso. Tėvams vertētū pareikalautt iš vaikų, kad pastarējī būtt drausmingj, nekurtū laužū ir nežaistū su degtukais. Tėvams reikīa būtt atsargiems ir nesudarytt sūlygų vaīkams išdykautt su ugnimi. Negalīma, pavyzdžiui, palīktī vienų mažėmečių vaikų patalpose, kuriose kūrenasi krosnys, dega žvakēs.

Šītomīs dienomīs vaīkai dažnai poilsiuoja miškuose. Vasaros metu sukeltī gaisrā miške galīma labai greitai. Gaisrai miškuose atneša didelius nuostolius valstybei, ir juos užgesīntī labai sunku.

Jeigu būsīme atsargūs ir atidūs, ir īmsīmēs priemonū, stīkiant užkīrstī keltā vaikų išdykavīmū su ugnimi, gaisrū dėl šīs priežas-tīs nebus.

P. JAKUBKA
VRM Rokiškio rajono prieģgaisrinēs apsaugos vyr. inspektorius

Tuo reikla susirūpinti

Prieš klek laiko „Lenino keliu“ kolūķio savanorių ugnīgesių komandos vadovu buvo īšrinktas Juozas Latvėnas, turjš šīame darbe nemažā patyrtīmā. Tačiau J. Latvėnas nepraveda su ugnīgesīais jokīų užsīēmīmų, komandos nariāi nežīno pačių elementariausū gaisrū gesīnimo taisyklū. Tai jau parodē praktika, kai,

īštīkus gaisrū, daugelīs mūsū nežīnojo, ko stvertīs. Dabartinīu metu, kada komanda turi ne tik rankīnį, bet ir motorinį sīurbj, ugnīgesius reikētū apmokytī, kaip juo naudotīs. J. Latvėnū užvadovavīmā kolūķīs rašo darbadienius, tačiau naudos iš to nėra.

Br. SKEIRYS
„Lenino keliu“ kolūķio savanorių ugnīgesių komandos narys

IDOMIOS EKSKURSIJOS

Neseniai Panemunėlio „Lino“ fabriko savanorių gaisrininkų draugijos narių iniciatyva buvo suruošta ekskursija automašīnomīs mašrutu Kamajai—Dusetos—Zarasai—Obeliai—Rokiškis—Panemunėlis. 44 fabriko dirbantiejī artīmal susipažīno su aplinkīnū rajonų vietovėmis, pabuvojo Zarasuose, pasīdalīno prisīminīmīs apie Tarybų Sąjungos Didvyrē Marytē Melnikaitē, lan-kēsī prie partizanēs kapo.

P. Tervydīs

Mes, Panemunėlio vid. mokyklos mokīntīal, aplankēme Sajas. Mums labai patīko žemēs ūkio technīkumo rūmai. Su įdomumu susipažīnome su gamtos kabinetu ir sklypu, kurīame atīleka-mī praktīskī darbai.

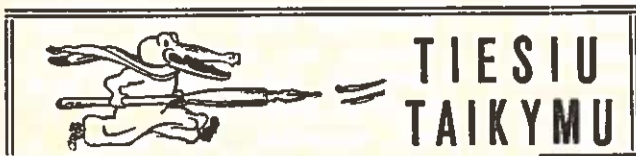
B. Kilukaītē

NAUJOS KNYGOS

- P. Vaičiūnas. Dramos. Valstyb. grožinės lit. 1-klā. 1956 m. 476 psī. Rb. 11,35.
 - N. Rybakas. Perejaslavo Rada. II. t. Valstyb. grožinės lit. 1-klā. 1956 m. 962 psī. Rb. 15,25.
 - V. Korolėnka. Giria gaudžia. Valstyb. grožinės lit. 1-klā. 1956 m. 337 psī. Rb. 6.
 - M. V. Vodopjanovas. Valerijus Čkalovas. Valstyb. grožinės lit. 1-klā. 1956 m. 258 psī. Rb. 4,50.
 - Zmitrokas Biadulja. Sidabro tabokinē. Valstyb. grožinės lit. 1-klā. 1956 m. 259 psī. Rb. 5.
 - V. Milūnas. Še tau, kad nori! Valstyb. grožinės lit. 1-klā. 1956 m. 94 psī. Rb. 3,40.
 - N. Veretnikovas. Volodia Uljanovas. Valstyb. grožinės lit. 1-klā. 1956 m. 62 psī. Rb. 1,80.
- Rokiškio knygynas

FRUNZĖS SRITIS. Kirgizijos kolūķiuose prasīdējo masīnē sienapiūtē. Kaganovičīaus rajono Molotovo vardo žemēs ūkīo artelē nuo 670 ha lais-tomos žemēs kasmet nuima liucernos derlīų keturis kar-tus per metus. Dabar čīa vyksta pirmojo derliaus nu-ēmīmas. Nuotraukoje: liucerna kraunama į kīgius. V. Baidalovo (TASS) nuotrauka.

TIESIU TAIKYMU

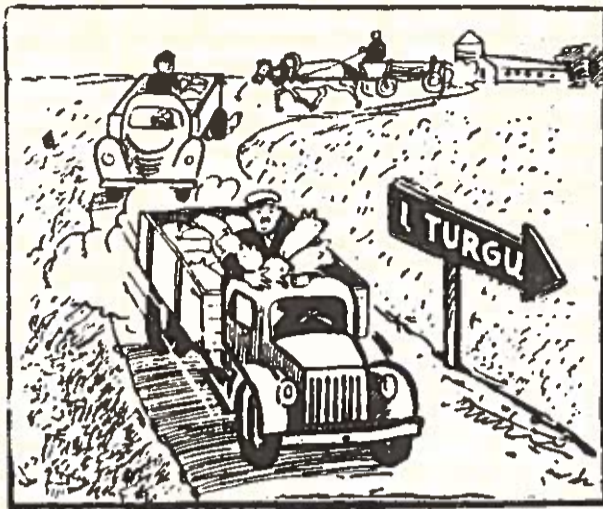
Judantieji paveikslai

Prieš kelias dešimtis metų taip vadino netobulą, vos atsiradusį kino meną.

Tačiau, kaip benustebime, ne geresne kokybe buvo demonstruojamas kinofilmas birželio 18 d. Liudo Girso vardo kolūkyje. Vietoje kalbos dažnai buvo girdėti kažkoks bėrimas. O vaizdai taip sulėtėdavo, kad paskiri kadrai sustingdavo į negyvas fonuotruokus. Kas penkios—dešimt minučių neabejotina perirauka: genda aparatūra.

Kas kaltas — kino aparatūra, mechanikai ar dar kas nors — mes, kolūkiečiai, nežinome. Tačiau mums aišku: nusipirkę bilietus į kinofilimą „Svetimi giminės“, pamatėme vos keletą padrikų eptodų ir, išsėdėję iki trečių gaidžių, grįžome namo, pasipiktinę svetima tarybinams žmonėms kinofikacijos darbuotojų pažūra į savo darbą.

Ed. Rugys

Darbdieniai už tinginiavimą

Taip, tai tikra tiesa. Jeigu netikite, paklauskite „Pergalės“ kolūkio laiškanęšį Nikitiną. Jis papasakos, kad jam kolūkio apskaitininkai reguliariai ir laiku užrašo darbdienius, nors

laikraščius ir laiškus kolūkiečiams jis išnešioja po savaitės.

Norisi paklausti „Pergalės“ kolūkio vadovus, kokią naudą duoda ši praktika: darbdieniai už tinginiavimą? P. Dagys

Nelyrinė istorija

„Lauk mane, ir aš sugrįšiu“, „Sveikinu vardo dieną“, „Mūsų meilė iki mirties“ ir panašiomis frazėmis bei aforizmais mirgėte mirga fonuotruokos ir atvirukai su dviem įsimylėjusiais įvairiausiose pozose, kurių tone arba lėktuvais, arba

laivas, arba beburbuoja balandžiai ant alyvų šakelės.

Tokius pigaus ir banalaus meno „kūrinius“ reklamuoja ir pardavinėja miesto fotografas A. Erslovas. Dauguma pirkėjų su nepasitenkinimu nusigrežia nuo A. Erslovo ir jo menkaverčių prekių. Bet yra ir tokių, kurie susižavėję atvirukų „lyrika“, perkasi juos atminimui, į mūsų tarybinę buitį įvesdami svetimą kultūrai skonį.

Krokodilas nutarė prieš fotografą Erslovą kovoti jo pačio naudojamomis priemonėmis. Gal jis, išvydęs save šioje nuotraukoje, supras savo amato vertę.

Tokį užsiėmimą žmonės vadina chaltūra.

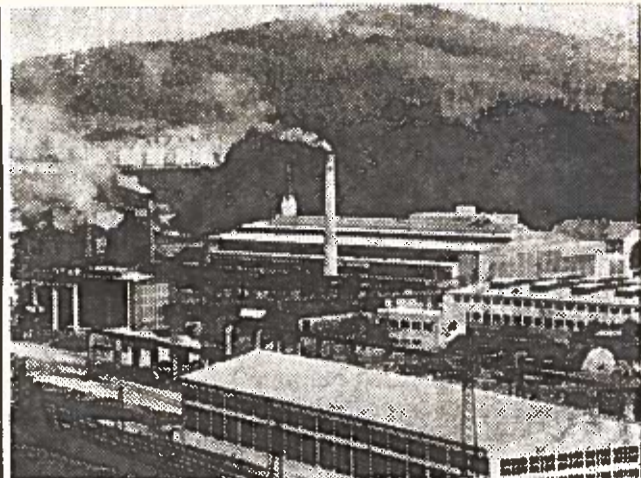
PARODA APIE TAIKŲ ATOMINĖS ENERGIJOS NAUDOJIMĄ

Draugiška parama

Neramumai Kipre

Kinijos vyriausybės vadovai aplankė tarybinę parodą Pekine

PEKINAS. (TASS—ELTA). Kaip praneša agentūra Sinchua, vakar valstybės tarybos premjeras Čou En-lajus, premjero pavaduotojai Cen Junis, Cen I, Ulanfu, o taip pat kiti Kinijos vyriausybės vadovai aplankė Pekine atidarytą tarybinę mokslinę-techninę parodą, skirtą taktiam atominės energijos naudojimui. Kinijos vyriausybės vadovus lydėjo TSRS ambasadorius Kinijos Liaudies Respublikoje P. F. Judinas.

JUGOSLAVIJOS FEDERATYVINĖ LIAUDIES RESPUBLIKA. Metalurgijos gamykla Ravnos mieste (Slovėnija).

Naujas Bolivijos prezidentas

NIUJORKAS, VI. 20 d. (TASS—ELTA). Kaip praneša agentūros Asociated Press korespondentas iš La—Paso (Bolivijos), per birželio 17 d. įvykusių rinkimus Boli-

vijos prezidentu, preliminariais duomenimis, išrinktas valdančiosios „nacionalinio - revoliucinio judėjimo“ partijos kandidatas Ernanas Siles Suaso.

Atsistatydino Turkijos užsienio reikalų ministras

ANKARA, VI. 20 d. (TASS—ELTA). Vakariškai atsistatydino Turkijos užsienio reikalų ministras Fuatas Kepriliulu.

Stambi aviacijos katastrofa Jungtinėse Amerikos Valstybėse

NIUJORKAS, VI. 20 d. (TASS—ELTA). Amerikos agentūros praneša, kad šiandien anksti rytą įvyko stambiausia reguliarių oro linijų istorijoje aviacijos katastrofa: lėktuvas „Super Konstelėišn“, priklausantis Amerikos kompanijai „Venecuelien Eirrlanz“, kuriame buvo 64 keleiviai ir 10 komandos žmonių, sprogo ir, apimtas liepsnos, nukrito į jūrą už 32 mylių nuo JAV pakrantės — tik už 10 minučių skridimo nuo Niujorko aerouosto „Aidluaild“, kur jis skrido. Visi keleiviai ir komanda žuvo.

Tarybų Sąjungos pagalba Indijai organizuojant stambią žemės ūkio fermą

DELIS, VI. 20 d. (TASS—ELTA). Laikraščio „Times of India“ pranešimu, Indijos maisto produktų ir žemės ūkio ministerija paprašė, kad nacionalinė plano komisija paskirtų lėšas išlaidoms, susijusioms su Ganganagaro (Radžastano valstija) valstybinės žemės ūkio fermos organizavimu ir eksploataivimu.

Toji ferma, kurios plotą sudarys 30 tūkstančių akrų, bus stambus mechanizuotas ūkis. Mašinos ir įrengimus jai padovanavo Tarybų Sąjunga. Penki tarybiniai specialistai, atvykę į fermą, jau pradėjo rengti indų personalą, kuris aptarnaus gautas mašinas.

JAV GYVENTOJŲ SKAIČIUS

NIUJORKAS, VI. 20 d. (TASS—ELTA). JAV surašinėjo biuras pranešė, kad gegužės 1 d. duomenimis Jungtinėse Valstybėse gyveno 167.649 tūkstančiai žmonių.

Represijos prieš Kipro moksleivius

PARYŽIUS, VI. 20 d. (TASS—ELTA). Agentūros Frans Pres korespondentas praneša iš Kipro salos, kad vakar teismas Famagustoje nutelsė 8 Kipro moksleivius nuo 8 iki 13 metų amžiaus laisvę 4—7 lazdų smūgiais ir 5 svarų sterlingų pabauda. Tie vaikai buvo apkaltinti tuo, kad dalyvavo „neteisėtoje procesijoje ir maište“ savo gimtajame Lefkoniko kaime (reikalas liečia kipriečių organizuotą protesto manifestaciją prieš ištrėmusių viena iš Kipro gyventojų kovos už apsisprendimo teisę vadovų — arkivyskupą Makarį anglų valdžios organų veiksmus).

Už redaktorių E. ULDUKIS

Pil. Čerškuvienė Bronė d. Stasio, gyv. Juodupės apylinkėje Marytės Melnikaitės vardo kolūkyje, iškėlė ištuokos bylą pil. Čerškui Kaziumi s. Jono, gimusiam 1928 m.

Bylą nagrinės Lietuvos TSR Aukščiausias Teismas

Obuoliai

(Atkelta iš 3 psl.)

Šį vakarą jis gerė daugiau, buvo šnekėsnis. Žiūrėjo į Samulienę, ir ji vis labiau priminė jam vorą. „Tinklus mezga, spekuliantė... Na, palauk, paill į juos pakliūsi...“

— Tai kaip gi, kaimynėli? — vėl kibo prie jo Samulienė. — Aš moku, parsinešiu obuoliukus — nė šuo nesulos. A?

— Geriau tu su pirmininku pakalbėk. Gal parduos, — pasiūlė Aukštuolis.

Samulienė net iš vietos šoktelėjo.

— Ką tu, kaimyne! Su tuo erodu nesusitarsi! Jau geriau mes abu, kaip kaimynai, susitarkim. Aš mokėsiu atsilyginti.

Aukštuolis pasikasė galvą. Užsitarė.

— Na, ką gi, sutarta. Rytoj ateik. Tik, žinai, pavojinga man. Taip kad kaina turi būti, kaip reikiant.

— Dėl kainos nesistelek. Aš jau mokėsiu atsilyginti, — nušvito Samu-

lienė ir, surinkusi vaišių liekanas, tekina pastleido namo.

O Aukštuolis ligi auštant sėdėjo prie lapinės ir, rūkydamas cigaretę po cigaretes, žiūrėjo į tamsą...

Pažadino jį iš susimąstymo skardus Vaitiekūno balsas:

— Tamsta Aukštuoli, pamaina atvyko pilnoje sudėtyje. Leiskite užimti postą.

Senis atstojos, įdėmiai pažvelgė į juokingai išsitempusį Vaitiekūną.

— Laisvai, — burbtelėjo, bet namo nesiskubino. Net pavaišino juokdarį cigarete. Vaitiekūnas tokio jo žygio nustebinatas net akis išvertė. Lyg kas pakeitė per naktį Aukštuolį.

— Turiu į tave reikalą, broliuk, — pagaliau prašneko Aukštuolis. — Tik kad ntekam nė žodžio. Supratai?

— Tylėsiu, kaip akmuo! — užtikri- no Vaitiekūnas.

Apsisvalgęs į šalis, Aukštuolis pašnabždomis išdėstė jam savo sumanymą. Vaitiekūnui patiko sentio išmonė, ir jis mielai apsiėmė jam padėti.

...Samulienė atėjo į sodą jau gerokai sutemus, su maišais, su vaisė-

mis. Atsisėdo lapinėje, išsitraukė iš kišenės pluoštą banknotų.

— Užteks? Kiek rublių reikia?

Tuo pat metu kažkas sučiškė, subraškėjo lapinėje. Pro jos stogą įstveržė liepsnos ir dūmų kamuoliai. Ugnis vienu kartu apėmė visą lapinę.

— Ge-elbėkiti! — nesavo balsu suriko Samulienė ir, pažėrusi nuo kelių pinigų, keturpėščia išsiritė iš liepsnojančios lapinės.

O Aukštuolis, sakytum, pamišo. Iššoko iš ugnies ir, nusitvėręs rankomis pilvo, kvatodamasis raičiojosi žemėje...

Taip ir nesužinojo niekas, kas lapinę padegė. Aukštuolis nuo to karto vaikšto, mįslingai šypsodamasis, tartum spėlodamas ką. Ir tik kai pasilieka su Vaitiekūnu akis į akį, neištveria — ima kvatotis.

— Och, kad tu būtum matęs, kaip ji iš ugnies dūmė. Nė pinigų nebesusirinko... Net ir spekuliantei kailis už pinigą brangesnis...

O Samulienėi ne tik lapinėje pristėjo karšta. Netrukus po įvykio sode kolūkiečiai pašalino ją iš kolūkio. Milicija irgi jos darbeliais susidomėjo.

„Artojo“ kolakis.